

Красюк Д. К., студент
Яценко П. І., к. філол. н., доц.
Запорізький національний університет

ВИКОРИСТАННЯ ЗАПОЗИЧЕНЬ У ФУТБОЛЬНІЙ ЛЕКСИЦІ НІМЕЦЬКОЇ МОВИ

Мова – це динамічна система, яка постійно перебуває у стані розвитку. Розділ мови, котрий частіше підлягає змінам, – лексика, яка постійно оновлюється через запозичення, створення неологізмів або словотвір. Найбільш цікаве явище, яке тісно пов'язане з глобалізацією, це – запозичення слів іншомовного походження, що представляє собою об'єктивно-історичний процес, зумовлений постійними й різноманітними контактами між народами. Перенесені з іншої мови слова в більшості випадків входять в активний вжиток і посідають чинне місце в лексичному складі мови, що їх запозичила [1, с. 157], збагачуючи лексику та виражальні засоби.

Проблемою запозичень та інтернаціоналізмів у німецькій мові займалися такі вчені як В.М. Жирмунський [2], К. Мьоллер [3], Г. Пауль [4], Е. Ріхтер [5], А. Шлейхер [7] тощо. Проте не всі види дискурсу підлягали їхньому вивченню, до того ж розвиток німецької мови не зупиняється ні на мить. Це визначає **актуальність** нашої наукової розвідки, адже ґрунтовного вивчення запозичень у футбольній

лексиці масмедійного дискурсу до цього моменту не було. **Об'єктом** вивчення є запозичення у сфері футбольної лексики, а **предметом** – номінативна організація запозичень. **Матеріалом** дослідження слугували 142 запозичення з англійської, французької, латинської, італійської та іспанської мов, відібрані зі статей часопису «Kicker» (2019 р.).

У проаналізованому матеріалі переважна більшість відібраних запозичень становлять слова з англійської мови (47,2%). Менш представлені французькі (28,9%), латинські (19%), іспанські (2,8%) та італійські (2,1%). Більша частина запозичених слів (85,9%) відносяться до іменників: *das Comeback, der Top-Profi, das Interview, das Derby*; 11,3% – до прикметників: *mixed, offensive, erzrival, stabil*; лише 2,8% – дієслова: *stoppen, investieren, stabilisieren*. Цікаво те, що більша частина прикметників біли запозичені з французької мови, а іменників – з англійської.

Важливим пунктом дослідження також була ступінь асиміляції іншомовної лексики у німецькомовному середовищі. Під асиміляцією розуміється ступінь засвоєння лексики у мові. Розрізняють три типи запозиченої лексики: повністю асимільована, не асимільована та частково асимільована.

Не асимільовані слова зберігають свою структуру та парадигматичні відношення іншої мови. Асимільована лексика підлягала впливу німецької мови, це так звані «оніменненні» слова, у яких можна побачити такі зміни:

- перенесення наголосу на перший склад;
- вимова за правилами німецької фонетики;
- передача графічних знаків (літер) за німецькими правилами читання [6].

У результаті проведеного аналізу було виявлено 86 слів (60,6%), які є зовсім не асимільованими та повністю зберегли власні характеристики іншої мови, наприклад: *Mixed Zone, der Referee, das Power, das Detail*. 56 слів (39,4%) були частково або повністю оніменненні, наприклад: *die Querlatte, das Eigentor, der Klub, der Titel, kompensiert*. Цікаво, що найбільша частина слів з граматичними змінами (26 слів) були перейняті з латинської мови.

Проаналізувавши публіцистичні тексти німецькомовного журналу «Kicker», виявлено, що на сьогоднішній день спортивна лексика наповнена словами іншомовного походження, переважно іменниками, котрі з'являються з виникненням певних явищ у грі чи, частіше, заміщають вже існуючі німецькомовні терміни. Футбол, як частина всесвітньої глобалізації, поповнює словниковий запас німецької мови шляхом використання лексики, зрозумілої майже на всіх мовах світу.

Література

1. Волкова Н. О. Некоторые особенности синонимии в разных частях речи, как один из аспектов проявления системности в лексике // Актуальные проблемы лексикологии : тезисы докладов лингвистической конференции. Новосибирск, 1967. С. 24.
2. Жирмунский В. М. История немецкого языка. М. : Издательство литературы на иностранных языках, 1948. 300 с.
3. Мьоллер К. Vergleichendes indogermanisch-semitisches Wörterbuch. Göttingen: Vandenhoeck and Ruprecht, 1997. 318 S.
4. Пауль Г. Deutsche Grammatik. Halle: Verlag von Max Niemeyer, 1917. 456 S.
5. Пиктер Е. Fremdwortkunde. Leipzig, Berlin: B.G. Teubner, 1919. 138 S.
6. Семчинський С. В. Загальне мовознавство. К. : Вища школа, 1988. 327 с.
7. Шлейхер А. Die Sprachen Europas in Systematischer Übersicht: linguistische Untersuchungen, Band 4. Bonn, 1850. 271 S.